

Uredništvo
in upravištvo:
Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šestopisna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravištvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četr leta 1 gld
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četr leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 34.

V Ljubljani v četrtek, 12. februarja 1885.

Tečaj II.

In hoc signo!

Državni zbor bliža se koncu svojega zasedanja. Še nekoliko tednov, in poslanci ostavijo lesketajočo palačo na dunajskem „Ringu“ ter izročé svoje mandate volilcem, od katerih so jih prejeli pred šestimi leti. Vprašanje nastane, komu da bode narod izkazal častno zaupanje, usodo svojo izročivši njegovim rokam.

Odkrito bodi povedano, da se v tem trenutju, ko se stranke pripravljajo na odločilno volilno borbo, le z neko bojznijo oziramo v bodočnost. Nikdo ne more zanikati, da je položaj v dunajskem parlamentu postal nekako napet in resen. Državniki, kateri so do sedaj z modro, izkušeno desnico vodili večino, naveličali so se deloma težavne naloge, deloma jih sili telesna slabost, da odstopijo od političnega terišča. Vedno še nerešena uganjka, ali bode izvoljenec slovenskega naroda, grof Hohenwart, obdržal svoj mandat ali pa se preselil v mirno gosposko zbornico. Najodličnejši izmed poljskih poslancev, čestitljivi Grocholski, primoran je po naslednjih zadnje bolezni, odpovedati se politični delavnosti. In jednaka izguba preti českomu klubu. Grof Clam-Martinic, poleg Hohenwarta jeden najbolj nadarjenih in državniško izobraženih poslancev, duhoviti govornik in prva finančna avtoriteta na desni strani, je zbolel, odložil je mesto glavnega poročevalca o državnem proračunu, in baje je toliko gotovo, da za sedaj ne sprejme več poslaniškega mandata. Pač pomeljive, nevesele prikazni! „Mračni se na desni“, utegne vsklikniti marsikateri levičarski optimist, uvaževajoč posledice teh za nas gotovo neugodnih osebnih prememb!

Kajti da je odstop teh veljakov na vsak način občutljiva, morda celo nenadomestna izguba za pošteno stvar, je očitno. Istina je sicer, in tudi združena levica v tem oziru nima nikakih iluzij, da je stališče sedanjega ministerstva bolj utrjeno nego kedaj. Pristašem Taaffejeve sisteme je večina osiurjena tudi v prihodnji zbornici, in ne treba

posebnega proroškega darú, ako uže sedaj z matematično gotovostjo računamo na izdatne pridobitve gledé števila nam prijaznih poslancev. Količina zastopnikov nas ne skrbi, drugo pa je vprašanje, kaka da bode kvaliteta, kakovost bodoče desnice? In iz srca bodemo hvaležni vsakemu, kateri nam prežene utemeljeno našo bojazen!

Hohenwart zlasti in Clam-Martinic bila sta namreč tako odlična parlamentarca, da ju mora bridko pogrešati vsaka stranka, vsak zastop. Število takih mož, katerih nadarjenost, državniška previdnost in poštenost celó protivnik brez obotavljanja priznava, je itak le redko, in zlasti naša desnica jih nima v izobilju. Nepristranskega opazovalca ne bodemo žalili niti iznenadili, ako naravnost priznavamo, da ima združena levica tudi dandanes več govorniških talentov, več routiniranih politikov nego večina, deloma sestavljena iz novincev brez parlamentarne preteklosti. Spominamo se krepke energije, s kojo je Hohenwart svoje dni bičal prototip liberalne negacije, dr. Herbst, pred očmi nam je Clam-Martinic, vzoren poročevalec budgetnega odseka, ki je s tehtnimi argumenti pobijal domišljavega protivnika — in duhu našemu predstavlja se zévaajoča praznota, provzročena po izstopu takih veljakov iz bojne vrste naših prvoboriteljev.

Težko bodemo pogrešali izborne govornike, toda še večja je izguba, če se oziramo na modro zmernost, na državniško previdnost teh voditeljev, kateri zapuščajo častno bojno polje. In baje nismo nikdar bolj potrebni bili njihovega spretnega vodstva, nego ravno v konstelacijah, koje se utegnejo razvijati po bodočih volitvah.

Uverjeni smo — nikdo morda bolj nego mi — o tem, da Taaffejev program po svoji vsebini, po svoji idejalni podlagi po vsem ugaja bistvu naše države, bodočnosti naroda slovenskega. Z neko opravičeno žalostjo opazovali smo tedaj zadnje dogodke v naši zbornici, po

katerih soditi se najdragocenejša pridobitev sedanje parlamentarne dóbe maje in ruši: ozka solidarnost, namreč med vlado in državnozborsko večino. Niti Hohenwartov vpliv ni bil toliko izdaten, da bi zaprečil mučni prizor, s katerim je zbornica iznenadila politični svet povodom glasovanja o duhovenski kongruji. Kaj bode tedaj, ako njega ne bode več med našimi poslanci?

Ministerstvu sicer ne treba, razbijati si glave in beliti si las vsled takih, dasi nevesečnih epizod. Mi vsaj smo prepričani, da bode novoizvoljeni parlament v marsikaterem oziru drugo lice kazal nego sedanji. Zjedinjena levica bode najprej morala prestati neko metamorfozo. Skrajni nemški elementi silili bodo na površje; tevtovski bramabazi à la dr. Knotz ne bodo več osamljene prikazni, severna Česka poslala bode precejšnje število zastopnikov nepokvarjenega pristnega, nemštva v državni zbor, le-ti elementi, pomnoženi z jednakomislecimi partizani germanske ideje s Štajerskega in Sileškega, se bodo ločili od stare nemško-liberalne garde, in v duhovitem in čistilakomnem Plenerji imeli bodo brezobzirnega in jako spretnega voditelja.

Bolj zmerno, a baš radi tega še bolj nevarno krilo levičarjev pod vodstvom premetenega Chlumeckega se ne bo moglo dlje časa bratiti s takimi zavezniki, in uže lastni položaj ga bode prisilil, zveze iskati z — vlado. Tedaj bode vse zavisno od taktike slovenskih zastopnikov! Bodo-li oni sprevideli opasnost položaja ter umeli zvezo ohraniti s kabinatom, ali pak bodo v njih krogih prevladali oni vrtoglavi kratkovidneži, kateri z glavo silijo skozi steno? Jedro slovenskih poslancev je v tem oziru sicer uže dovolj izskušeno in izučeno. Poljaci, v pruski državi na steno pritiskani od velikega nemškega državnika, kateri ima neko čudno idijosynkrazijo zoper poljske sodeželane, gotovo ne bodo z hrupnimi zahtevami motili notranjega miru v avstrijskem cesarstvu, kjer je njih narodnost našla varno in gostoljubno zavetje. Na česke

Listek.

Pred plesom!

Draga tetka!

Pred vsem srčna hvala za poslano petako! O pravem času so bili prišli in oh! prekmalu pošli. „O predpust, ti čas presneti!“ Pa kaj predpust v mestu. To in pa nič. Človek si dá oprati rokavice, pogladi si pred zrcalom lase in brke in hajd, če treba, peš na strelišče, Čitalnico ali v kazino. Pri nas, draga tetka, pa ni tako. Tukaj se pravi: Kdor hoče na ples, mora si ga pripravljati sam. In to ni kaj malega!

Ker vém, draga tetka, da se zeló zanimate záme in da vaše dobro srce skrbi za moj dušni in telesni blagor, skusil bodem, nekoliko podrobneje popisati vam svoje predpustno veselje in pred vsem naš — ples.

Vprašali me bodete, kje in kako ste napravili ples v Šmohorju? Pač res, tudi jaz sem se popraševal tako — pa naj začnem ab ovo!

Kakor vsako leto ob času, ko beremo po listih o raznih plesih in veseljah, tako je tudi letos počil vnovič glas: „Kaj bo, kaj bo — bomo li napravili letos ples?“

To vprašanje je predpustom pri nas takó gotovo in sigurno, kakor petje tičev o sv. Gregorju. Davkarski adjunkt gospod Škoda povpraševal je zvečer v gostilni svoje tovariše: „Kaj bo letos, bomo li plesali? Če ne, pojdem v Ljubljano.“

Naš notar je oblastno pihnil dim iz pipe ter pritrtil: „Le napravimo ga! Odbor je treba voliti, in ta naj skrbi naprej.“

Gospod sodnik pa je zmajal z glavo ter vprašal: „Kaj pa s troški?“

„Subskripcija, subskripcija!“ donelo je iz ust davkarskega adjunkta.

Sodnik je odmajeval: „Jaz mislim, da napravimo skupno večerjo in potem repartiramo troške; vsak plača kolikor pride nanj!“

„A to pa ne gre,“ menil je davkarski praktikant g. Moder, „potem jaz plačam toliko kakor vi, in vi imate stokrat, tisočkrat več!“

„Saj mi niste pogledali v žep,“ dé pikirano sodnik.

„Se vé da ne, pa jaz nimam nič plače,

vi pa jo imate — ergo imate milijonkrat več nego jaz“, zavrne praktikant, pri tem pa ponosno pogleda okolo, kak vtis je napravila njegova logika.

Draga tetka! jaz sem molčal pri tem; suh sem bil, kakor ta praktikant, in vedel nisem, da mi bodete vi tako prijazno posegnili pod rame. Pa argumentiral sem takó-le: Če subskribiramo, rešim se z jednim forintom, sodnik in notar pa jih morata dati najmanj po pet; če pa repartiramo, plačamo vsi jednako — zato sem glasoval za subskripcijo, in zmagali smo.

Vprašanje kako in kaj je bilo rešeno. Zdaj je prišlo na dnevni red: kje se napravi ples. To nam je belilo lase, še bolj kakor našim poslancem v redutni dvorani onih „zloglasnih 600 gld.“

Kakor veste, draga tetka, Šmohor ni velika vas. Poštena in velika gostilna je tu samo jedna, toda še ta je nabasana od tal do podstrehe. Nedavno smo dobili novega zemljiškega knjigovodjo. Dolgo, dolgo je iskal stanovanja in slednjič mu niso mogli drugače pomagati, nego da je on spal v jednom konci gostilne v sobi sodniškega adjunkta in mlada njegova

poslance bode i nadalje vplivalo zmerno mišljenje narodnega vodnika dr. Riegerja; ogromna večina českega kluba ravnala se bode po njegovem vzgledu. Tudi gledé slovenskih poslancev se nadejamo, da bode naposled, navzlic marsikaterim homatijam, v njih krogih vender le prevladalo prepričanje, da je sedanja vlada mnogo bolj pripravljena, vstreči opravičenim željam slovenskega naroda, nego vsaka izmed onih, katere bi mogle nastopiti njeno zapuščino v denašnjih razmerah. Ali z druge strani je treba pomisliti, da bode tudi pri slovanskih plemenih nekoliko kandidatov prodrlo, kojim je skrajno narodni program alfa in omega državniške razboritosti. Sem ter tja bode morda na Gališkem voljen kak poljsk romantik; tudi ona čudna stranka, katera namerava na Českem uživtoriti hutske spomine, Mladočehi namreč, se bodo ojačili pri bodočih volitvah, in celo med Slovenci delalo se bode bržkone na vse kriplje, da se državna zbornica obogati z jednim ali drugim zanimivim eksemplarem domačih radikalcev.

Večina v naši zbornici pa je in bode tudi v prihodnjem parlamentu prevračljiva, zavisna od neznatnega števila glasov, zlasti če pomislimo, da se čedalje silneje čujejo glasovi v taborji nemških konservativcev, nasprotujoči dosedanemu zavezništvu s slovanskimi frakcijami. Lienbacherjevi nazori o isti zadevi so obče znani; poleg tega se prizadeva nova mladonemška stranka, kakor se razvidi iz predavanja, katero je te dni imel prof. Steinwender v dunajskem društvu „Deutscher Verein“, sprijazniti se s konservativnimi rojaki. Le nekoliko prenapetih predlogov tedaj s slovanske strani, in uničena je solidarnost desnice, pretrgana bode vez, ki združuje zastopnike nemškega konservativizma s slovanskimi soborilci. V istem hipu pa bode tudi ministerstvo prisiljeno, ustvarjati si drugo konstelacijo ter na škodo zlasti slovenskim interesom zaveznikov si iskati med Chlumecko gardo.

Toda, tako daleč ne sme priti in ne bode prislo! Propadajoča disciplina se je, kakor se ravno danes čuje, zopet vrnila v rajde desničarjev, z nova se je utrdilo soglasje med desnico in Taaffejevim kabinetom, in sklepati smemo iz te vesele prikazni, da se bode ministerstvo oziralo tudi na slovenske težnje, izražene v znani spomenici od zastopnikov našega naroda. In tako je prav! Le tedaj bode mirnim očesom pričakovali volilno borbo, le v tem slučaju bode močno odbili sovražne napore, ako tudi po izstopu nekaterih zaslužnih voditeljev duh medsebojne vzajemnosti prešine vse frakcije združene desnice: *In hoc signo vincemus*, le pod tem znamenjem venčala nas bode sijajna zmaga!

soproga pa na drugem konci hiše pri krčmarjevi hčerki. In pomislite, draga tetka, revež se je bil komaj tri tedne poprej oženil!

„Torej kje, gospodje?“ vprašal je sodnik. Naš poštar, ki je sedel poleg mene na voglu mize ter molčé vlekel ob svoji dolgi pipi, dregnil me je s kolonom ter šepnil na uho:

„Jaz bi pač lahko dal tri sobe, jedno za garderobo, jedno za ples in tretjo, kjer bi se večerjalo, sedaj pa nečem.“

„Zakaj ne?“ vskliknil sem jaz vesel. „Ne veste?“ In vnovič me je dregnil, „s svetnikom sva se skregala.“

V tem je počil glas z gorenjega konca mize: „Pri Papežu. On ima novo hišo in prostora dovolj.“

„Dobro, dobro, pri Papežu“, vskliknejo vsi ter se obrnejo k trebušnemu gospodu, stoječemu pri peči, češ, kaj bo on na to znil.

Bil je posestnik iz sosednje vasi, iz Mlake. „Kaj porekó pa Šmohorčani“ — dé ta počasi in pokaže s palcem desne roke na ruščeličnega krčmarja, ki je slonel ob široki mizi v sprednji sobi.

„E, kaj, naj nam pa dvorano zidajo!“ zavrne

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 10. februarija.

Danes pričela se je debata o pristojbinski noveli. Proti postavnemu načrtu oglasilo se je več govornikov z leve, za zakon pa trije govorniki.

V zbornici vlada nekaka slabovoljnost, čuje se, da tudi več desničarjev ni po polnem zadovoljnih z vsemi določili te novele, baje da je nekaterim „strah na srce segnil“, da ne bi izgubili pri prihodnjih volitvah svojih mandatov. To bi bilo pač malodušno! Slovenski poslanci ne kažejo posebne volje, glasovati za novelo, ker jim je gospod naučni minister baron Conrad dal malo upanja, da se uresničijo njih v spomenici izražene želje in zahteve gledé slovensčine v šolah. Ker pa se je današnja seja kmalu skončala ter se prihodnja določila še le na petek, se je nadejati, da se med tem poravnajo nedorazumi ter da desnica nastopi zopet krepka in jedina. V naslednjem podrobnejše poročilo o tej seji: Posl. dr. Keil, kateri je govoril proti noveli, je omenjal, da je tendenca tega zakona naperjena proti velikemu kapitalu, a v svojih posledicah zadene ravno obrtni stan v mestih in malega posestnika na deželi; prvega zadene zaradi tega, ker se bode povisala najemnina, drugega pa s tem, da se bode vzela vrednost zemljišču. Govornik meni, da se s to novelo ne bode bréme pristojbin vsem jednako odmerilo, da se bode postrilo. S to predlogo da se ne bode odstranil primanjkljaj. Ta predloga da bi v mirnih časih nič ne koristila, in kam bodo državniki posegli potem, če nastanejo kake zapletke. „Vseh virov za dohodke smo se poslužili uže v najvišji meri v časih miru. Kam bode mo segli ob vojski? Kamen, kateri se nam podaja, mi je pretrd, da bi ga vzel za volilce na dom. Skrbite torej, da ne dobimo kamenov mestu kruha.“ Konečno je omenjal govornik, da bode glasoval proti noveli.

Prvi govornik za novelo, posl. Obreza, se je dal izbrisati. Zdaj bi moral govoriti naslednji govornik za novelo, posl. dr. Trojan, a ta ni bil v zbornici navzočen, zatorej je izgubil besedo; ravno tako tudi tretji govornik za novelo, posl. dr. Bilinski, ni bil v zbornici navzočen ter tudi izgubil besedo.

Zdaj govoril je drugi poslanec Steudel proti noveli. On govori podrobneje o tej predlogi, osebito s stališča, kako bi ta zakon zadel dunajsko mesto; on meni, da se je najneugodnejši čas izvolil za rešitev tega vprašanja, osebito ker je zdaj to velevažno vprašanje o razširjenji mesta postalo bolj kot kedaj nujno. S to novelo da bi bil zemljiški promet, osebito na Dunaji, hudo zadet; trgovini in obrtniji naložilo bi se veliko breme. Na dalje jadikuje govornik, da bi dunajsko mesto vidno nazadovalo, če ga zadenejo posledice tega za-

gospod davkar. In s tem je bila debata o tej prevažni točki završena.

V odbor smo volili davkarskega adjunkta in kontrolorja kot blagajnika in dekoratérja, učitelja kot veščaka v godbi in petji, notarskega kandidata, da oskrbi vabila in mene za — nepotrebnege.

Hudi dnevi so nastopili zdaj za šmohorsko gospódo in za nas odbornike. Gospé in gospice šmohorske, od male krčmarjeve Tonice do tete Mice (oprostite draga tetka, tudi tukaj imamo svoje „tetke“), studirale so dan za dnevom „Bazarje“ in pazljivo čitale popise velikih dunajskih in berolinskih dvornih plesov, kjer baje zopet vlada nepopisljiva krinolina!

Davkarski kontrolor kot blagajnik je hodil okolo s „pólo“, kakor znani svetopisemski lev, in v šolski sobi se je razlegala dan na dan „Tičica“.

Notarjev hektograf moral je iznad omare, in kandidat s sivim predpasnikom, kot najmodernejši Gutenberg, drgnil je hektograf in pokladal nanj prekrasna vabila. Znoj mu je kapljal s čela pri tem nenavadnem, a prevažnem opravilu. Zamišljen govoril je polu-

kona. V drugih deželah da se skrbi za to, da se trgovina pospešuje, da se prebivalstvo ukrepi za plačevanje davkov, pri nas v Avstriji pa da se dela drugače. Tu se davek povisuje in iznajdejo se vedno nove pristojbine. To da ni prava finančna politika.

Poslanec dr. Trojan oglasil se je zopet za besedo ter v daljšem govoru razmotrival odsekovo predlogo. On je omenjal, kako je zdanji zakon o pristojbinah trd, da ga je odstraniti dolžnost narodnemu zastopstvu, da vztrajnost vlade kaže, da je res potreba tu preustrojbe. V tej predlogi da se nahaja več olajšav osebito za prebivalstvo po deželi. On se izreka, da bode nasvetoval nekaj sprememb v specialni debati, da bode glasoval za to, da se preide v specialno debato o tem postavnem načrtu, v katerem se nahaja mnogo polajšav, katerih ni v dozdanzem zakonu in da se bode doseglo še več polajšav.

Vladni zastopnik, ministerijalni svétnik dr. vitez Chiari, omenja, da je na mesto dosedanega zakona treba novega. Namen tej noveli pa je, da se pomnožijo tako zelo potrebni državni dohodki. Da ugovori proti tej noveli niso opravičeni, pokazalo se bode v specialni debati pri posamičnih določilih. On da zdaj ne bode govoril o teh posamičnih poročilih, pač pa v specialni debati.

Za novelo oglasila sta se zdaj še poslanca Ruf in dr. vitez Zatorski.

Na to se seja konča ob 2. uri 10 minut. Prihodnja seja v petek.

Vinske zadruge za Dolenjce.

To je primeren predmet za predpust! Tako bode vskliknil lahkoživ Dolenjec, zagledavši napis sledečim vrsticam. Kajti on ne bode mislil pri teh besedah na resni predmet denašnje razprave, marveč kljubu „trtni uši v deželi“ dozdevalo se mu bode, da hočemo priporočati pod tem naslovom vesele vinske družbe, bodi-si Dolenjecem samim, ali drugim, ki naj bi pili dolenjsko kapljico. Ne, tega ne nameravamo. Sledeče vrstice bodo na kratko razložile veliko resnobnejše namene naše. Da se bode tudi na desnem bregu Save trtna uš čim dalje, tim bolje širila, kakor se širi na levem njenem bregu, zlasti na Bizeljskem; vender se ne bojimo, da bi kar najedenkrat našega vinarstva konec bilo. Dolenjskemu kmetu bode še leta in leta vino poglavitni pridelek, s katerim bode še najlozje prišel do gotovega denarja, s katerim mu bode moč plačati davek in drugo. Ali svoje vino naš kmet težko v denar spravi; nekoliko zaradi kvantitete vina, nekoliko zaradi tega, ker še manjka komunikacij. Redki so dandanes vinski trgovci, katerim bi se zljubilo, hoditi po vino v kraje, ki so mu od tako pripravne železniške próge preoddaljene. Dolenjsko vino

glasno sam pri sebi: „To-le se mi je zamazalo, no, nič ne dé, poslal ga bodem staremu trgovci v Mlaki; to-le tudi ni posebno čedno, dali je bode mo ranocelniku Mahu. A! vender jeden čist in neomadeževan! Ti pojdeš pa k učiteljici k sv. Trojici...“ Pri teh besedah se je plašno ozrl nazaj k notarju, s strahom, da je izdal svojo srčno skrivnost. Toda notar ga ni slišal. S povešeno glavo je korakal urno po sobi sem ter tja, zdaj pa zdaj je obstal, prijel se za glavo, oči so se mu zasvetile, pa zopet je zmajal z glavo in zamrmral: „Nič ni, nič!“

„Kaj ima neki“, mislil je kandidat, „gotovo dela zopet kak rekurz na slavno ministerstvo. Prokl... rekurzi!“ Kar najedenkrat mu šine misel v glavo in nagajivo se je zasmel: „Ali bo kotiljón, gospod notar?“

In zopet se je domislil, kako je pred letom dnij pri kotiljónu, ki ga je aranžiral gospod notar, vrtil se z ono učiteljico, v tem, ko je njegov tekmeč, nekov jurist, moral skakati po dvorani z — pantofljem.

Središče vseh priprav pa je bila Papeževa hiša. Kakor Mahdi svojim vernim, zapovedoval je gospod adjunkt Skoda svojim poma-

sicer velja za kislino vino, in to tudi je v resnici — v tej zadevi tudi našega vina po polnem kar najedenkrat popravili ne bomo, kajti ves način pridelovanja je na tem kriv, čeravno je pa obnebeje morda tako ugodno, kakor vinski trti ob Reni in mnogim krajem na Ogerskem. Ugodnejše podnebeje pa gotovo ima Dolenjska, kakor Nižjeavstrijska, ki vendar tako izvrstno kapljico prideluje. Način pridelovanja dolenjskih vin utegne zboljšati prihodnja vinarska šola, ki bode vpeljala bolj-ših vinskih trt, trte nizko redila, učila vino-grade globoko prekopavati, v vrste zasajati, dobro gnojiti itd.

Pa tudi sedanjí pridelok bi Dolenjci z umnim kletarstvom izboljšali. Ali posamezni vinogradnik, ki pridelal le po deset, dvajset in petdeset veder, tega storiti ne more. Ima premajhno in slabo posodo, pa tudi v obče ne vé nič o umnem kletarstvu, pa če bi česa o tem čul, s svojimi neznatnimi in nezadostnimi materijelnimi sredstvi ničesar izpeljati ne more. Zato gleda, da svojo nezrelo kislico hitro proda, po kakršni koli ceni, ker denarja silno potrebuje, zdaj za upnike, zdaj za davkarijo.

Temu v okom bi se nekoliko prišlo, ako bi se — ker manjka tudi vinovitih in solidnih vinskih trgovcev — snovale sem ter tja vinske zadruge po tistih načelih, kakor se snujejo v novejših časih denarne zadruge, posojilnice itd. Ako bi se združilo po 200 do 400 malih vinogradnikov v zadruge, priredil bi si lahko veliko vinsko klet, kjer bi se vine v namen umnega kletarskega ravnanja shranjevalo in pri ugodnih prilikah prodajalo. Kdor bi k taki zadrugi pristopil, plačati bi mu bilo recimo le 1 do 5 gld. v ta namen, da si zadruška omisli pripravne kleti in kletarska orodja ter nastavi umnega kletarja. Na dalje bi se vsak vinski združnik zavezal, da društvu dá najmanj en delež, mesto v denarju pa v vinu. Recimo za 50 gld. vina bi moral sleherni zadruški izročiti, dokler je ud zadruge. A nasproti zaveže se pa zadruška, da od tega izneska plačuje združnemu vinogradniku primerne obresti, se ve da nizke, zlasti ako je kupčija slaba.

Vina bi zadruška po potrebi, po teku kupčije kupovala, a v prvi vrsti bi ga morala jemati od svojih združnikov — ako ga ti dovolj ne ponujajo, jemala naj bi ga v združno klet še le od drugih vinogradnikov. Vino naše dolenjsko bi se v takih velikih kletih, vodjenih po umnem kletarji, kojega bi zadruška plačevala, kaj izboljšalo, zlasti stara dolenjska vina bi zadobila moč, izgubila kislino; in taka roba naša bi imela lepo ceno, vsaj je uže zdaj dolenjsko vino po svojem aromatičnem okusu priljubljeno in kot zdrava pijača v obče pripoznano in hvaljeno. Vinski združniki bi imeli več prednosti pri takem podjetji:

1.) Bi imeli nekaj zaloge vina shranjene

gačem. Ta je prinesel velika zrcala, oni krasne podobe, tretji zopet je pripeljal z grada ciprese in tuje, in vse to je bilo treba spraviti na pravo mesto. Spodej v veži pa je stal stari hlapec Miha z zamazano polhovko na glavi in je skrivnostno godrnjal: „Kaj bo, kaj bo, kar stoji hiša po konci, ni bilo še kaj takega pri nas!“

„Ovbe, kaj neki, ples bo!“ odreže se glasno mlada dekla in trdo postavi skaf vodé na klop.

V tem pa prisopiha gospod učitelj po stopnjicah: „Grozno, grozno, gospodje, godbe ne bode! Sedaj-le sem prejel pismo, da so se godci spremislili in da jih ne bo!“

Strela z jasnega bi ne bila provzročila tacega utisa, kakor so ga te besede. Adjunkt Škoda se je prvi ohrabil: „Kaj čemo? Godbo moramo imeti. Pojdim v Ljubljano po godce —“ vskliknil je, ter prijel mene za sukajo.

„Kaj pa naši navžarji?“ šepnil sem strahoma polglasno.

„Kaj pa mislite? Toliko tujcev je povabljenih, in — navžarji? Ni mogoče. Kar na noge in v Ljubljano. Zaradi tujcev ne moremo drugače — šestdeset vabil, pomislite.“

„Ah, se ve da, se ve da, tujci!“ oglasi

(recimo do 50 gld. vrednosti) in dobivali tudi od nje male obresti; 2.) bi ta ali večja množica vina bila v umnih kletarskih rokah in 3.) bi bili vsi združniki deležni dobička, kojega bi vinska zadruška brez dvojbe delala. — Se vé da naši priprosti Dolenjci niso v stani, kaj tacega stvariti. Na čelo taki zadrugi morali bi stopiti domoljubi, ki bi to stvar osnovali. Delo bi bilo prvotno isto kakor pri posojilnicah, a pozneje bi si morala najeti zadruška — umnega kletarja ki bi vodil klet, nakup in prodajo vina pod vodstvom združnega načelstva.

I. L.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Odseki državnega zbora pridno delujejo, in v parlamentnih krogih se dela posebno na to, da bi se kolikor možno kmalu rešil budget v odseku ter se potem predložil zbornici. V odseku za zakon proti socialistom stavlil bode pododsek predlog, naj se izvrše nekatere premembe pri zakonu o razstrelivu.

V daljni debati o preustrojni ogerske gorenje zbornice dejal je poslanec Bekšič, da ni misliti na močno odločilno gorenje zbornice, ker pri najboljši organizaciji težišče političnega življenja more ostati samo v dolenji zbornici. Govornik je pojasnjeval nedostatnosti volilnega načela, ker komitat ni še dosti demokratičen in meščansko prebivalstvo tu nima zastopstva. Pri preustrojni gorenje zbornice nas mora voditi narodnostni interes, da se v gorenji zbornici ustanovi institucija, v kateri ni narodnostnih preprirov. Jedinó sredstvo, da postane gorenja zbornica oživljajoč element, je vladna predloga, katera naj bi se vzprejela.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru posegel je predvčeranjim Bismarck v debato pri posvetovanju tarifne novele. Carina na les je postavljena v interesu gozdnih delavcev. Tarifna novela ima vseskozi namen, da izključljivo varuje narodne interese.

Poljski potovalec Rogozinsky objavlja v poljskih listih pismo, v katerem govori o posledicah nemške naselbinske politike v Afriki. Domačini pregnali so kralja Bella, požgali mesto Belltown, ker jih je hotel kralj Nemcem izročiti, in sklenili so, braniti se z vsemi močmi proti Nemcem. Ko so Nemci došli, pričel se je tri dni trajajoč boj. Izmed Nemcev je bil jeden mrtev, osem ranjenih.

Gordon je mrtev! Dne 4. t. m. pal je junak, ko je stopil iz vladne palače, hoté zbrati okolo sebe še svoje zveste, v srce zasadili so mu bodala. Ista usoda zadela je tudi vse njegove zveste vojake, vse kartumske dostojanstvenike, izimši dve paši izdajci, prizaneslo se ni niti ženam, niti otrokom. Dne

se srdito učitelj; „s temi ste pa lepo naredili! Oh moja „Tičica?“ Rekoč vrže celo kôpo zavitkov na mizo, na katerih so bili videti razni poštni pečati.

„Kaj je z njimi?“ vprašam plaho.

„Povabili ste ljudi, da povabili — a na povabilih ste izpustili dan, katerega ima biti veselica. Kdo bo torej prišel?“

Notarski kandidat zakrije obraz in zastoka.

„No le pogledjte!“

In istina je bila. Povabljeni vračali so lepa, hektografirana vabila z ironičnimi opazkami, kedaj bode pač ples, kajti na njih ni bilo ne ure ne dneva.

Ubogí kandidat pozabil je v svoji — zamisljenosti vpisati datum. — — —

Pa zvečer smo vendar plesali! Navžarji so nam godli in malo nas je bilo. Notar je izvrstno vodil kotiljón, in lepa učiteljica od sv. Trojice je bila vendar prišla: ona je dobila pravo vabilo — in tako je bilo prav prijetno.

Mogoče, draga tetka, da vam to popišem drugi pot.

Hribovec.

4. t. m. umrl je Gordon, tako poroča Wilson, in sicer je bil po tem poročilu umorjen tedaj, ko so si Mahdijeve čete osvojile Kartum. Ker pa je bil Kartum uže 28. januarja v rokah Mahdijevih, ko je Wilson prišel pred mesto, je najbrže dan smrti Gordonove napačno naznanjen. Ali je bil Gordon uže pred padom Kartuma umorjen, ali pa je vsled dobljenih ran umrl še le čez teden dni po padu Kartuma. Smrt tega junaka vzbuja povsodi sočutje. In kolik udarec je smrt tega moža, kateri je več veljal kot cela vojska, za Angleško, je lahko razvidno. To bode Muhamedane osrčilo, okrepilo v Sudanu, v Egiptu, od Tangerja do Rudečega morja, od Indijskega oceana do Donave ter notri v osrče Azije. V taboru Mahdijevem razširila se bode še bolj vera v proroško misijo Mahdijevo in vojake vzpodbujala v boj proti Angležem. Angleška vlada poslata bode morala znatno pomoč generalu Wolseleyu, da mu bode možno, zatreči muzemanski fanatizem, vezati mu ne bode imela z nikakimi propisi rok, inče izgubljen je ves angleški vpliv na tamošnjem ozemlju.

Razne vesti.

— (Nesreča na železnici.) Iz Pešte se z dne 10. t. m. poroča: Na ogerski državni železnici med Pešto in Dunajem zadela sta se predvčeranjim dva vlaka. Od tovrnega vlaka odtrgalo se je namreč osem voz, ne da bi bil vlakovodja to opazil; z Dunaja došli osebni vlak zadel je v te vozove, kateri so obstali na tiru, s toliko močjo, da so se vozovi vsi razbili, nekaj potovalcev pa je bilo lahko ranjenih.

— (Velik ogenj v Carigradu.) Pretečeno soboto nastal je v Carigradu, in sicer v okraju Phanar, kjer skoro izključljivo le Grki stanujejo, ogenj. Dasi ni nikaka sapa pihala, razširil se je ogenj vendar hitro in v komaj pol uri stali ste dve ulici v ognju. Zgorelo je trideset hiš. Tudi palača grškega patrijarha bila je v veliki nevarnosti in le z velikim trudom so jo rešili. Kakor je preiskava pokazala, je ogenj nekdo zanetil. Žal, da so pri tem tudi ljudje prišli ob življenje, in sicer dva majhna otroka in en dijak. Mati obeh otrok skočila je iz obupa iz okna na cesto, a se h sreči ni hudo poškodovala.

— (Usodna šala.) Iz Milana se poroča: Trgovec s svilenim blagom, po imenu Finardi, prosil je svojega prijatelja v Turinu, naj mu oskrbi srečo velike loterije ter ga tudi v šali prosil, naj mu brzojavi, če bi srečka dobila dobitek. V noči dne 3. t. m. dobi Finardi brzojavko: „Glavni dobitek, tristo tisoč frankov, voščim srečo srečnemu možu.“ Od veselja skoro zblaznel pričakoval je Finardi težko jutro, da se iz časopisov uveri o svojem dobitku, a uvidel je, da ni zadel nobene številke. Brzojavno praša prijatelja pojasnila in ta mu odgovori: „Saj nisem trdil, da si ti zadel, jaz sem le menil: srečen oni, kdor je zadel.“ To je hudo pretreslo Finardija; zaprl se je v svojo sobo ter si poslal kroglo skozi glavo.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) vrnil se je danes zjutraj zopet z Dunaja v Ljubljano.

— (Novo imenovani vodja ljubljanskega gimnazija,) gosp. Šuman, pripeljal se bode v soboto popoludne v Ljubljano.

— (Slovenski državni poslanci) izročili so svojo šolsko spomenico po deputaciji minoli četrtki tudi gospodu ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju. Razgovor o tej priliki trajal je nad pol ure. Pri odhodu izrekel je jeden član deputacije, da se trdno nadejejo, da ne bode go-

— (Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi na pusti tork 17. svečana v prostorih čitalnične restavracije „šaljivo-zabavni pevski večer“. — Obseg sporeda je petje, komični prizori in ples. — Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za člane 20 kr., za nečlane 40 kr. — K prav obilni udeležbi vabi vse p. n. člane, kakor tudi vse prijatelje petja, veselja in zabave ter narodnega napredka najuljudnejši odbor.

spod ministerski predsednik odrekel svoje podpore, da bode skušal, da se ustrezne zahtevam, katere merijo na to, da se slovenski mladini nudi prilika za uspešno izobraženje. Grof Taaffe je obljubil svojo pomoč.

— (Vse srednje šole ljubljanske) sklenejo svoj I. tečaj v soboto dne 14. t. m. Gimnazija ima v stolni, realka pa v sv. Florijana cerkvi ob 8. uri sv. mašo, in po maši se razdelé dijakom spričevala. Semestralne počitnice trajajo tri dni: v nedeljo, ponedeljek in vtorek; v sredo, letos slučajno na pepelnici dan, začne se spet šola.

— (Prememba posesti.) Dediči pokojnega gospoda Jožefa Rudeža so te dni prodali veliko ribniško graščino. Grad v Ribnici, njive in travnike je za 80000 gld. kupil gosp. Teodor Rudež, c. kr. notar v Ljubljani, graščinski gozd pa knez Carlos Auersperg za 200000 gld.

— (Katoliško društvo za Kranjsko) imelo je v minolem letu 652 članov, izmed teh v Ljubljani 425, zunaj pa 227. Katoliško društvo poučevalo je delavke v tabačni tovarni, in sicer so poučevalce: gospa Julija Moosova in njeni dve gospodični hčerki, ter gospodične Melcer, Elsner in Ramovš. Dohodki katoliškega društva so znašali v minolem letu 970 gld. 21 kr., troški pa 955 gld. 24 kr., torej je prebitka 15 gld. 7 kr.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega zastopa za občino Koroška Bela bil je županom izvoljen Anton Šoklič, občinskima svetovalcema pa Anton Kemperle in Andrej Smolej.

— (Nova društva.) V meseci januariji ustanovila so se naslednja društva v Kranjski: 1.) „Bralno društvo na Jesenicah“; 2.) „Bralno društvo v Velikih Laščah“ in 3.) „Telovadno društvo v Kočevju“.

— (Moteno ženitovanje.) Dne 4. t. m. obhajal je v Tomišlji Iv. J. ženitovanje svoje. Povsodi je vladalo veselje, godci so godli in plesalci so se „urnih krač“ vrtili. Veselje to pa ni trajalo dolgo. Okolo 11. ure ponoči pa „pripeli so po vasi gor“ trije fantje iz Tomišlja in jeden iz Strahomerja in streljali so s samokresi. Ustavili so se pred ženinovo hišo, zahtevali od njega 5 goldinarjev kot „odkupnino od tega ledig stanu“. Ženin pa nepreljubeznivemu zahtevanju ni hotel ugoditi in to je silno razjarilo fante, pograbil so dolge kole ter v njegovi hiši pobili 23 stekel pri oknih in pet obojev ter dve literski steklenici. Tako napravili so škode 21 gld. Potem pa so „zmagovavno“ odšli. — Okolo 4. ure po polnoci pa se je zopet vrnil jeden teh fantov in streljal je skozi okno v hišo, vendar na srečo ni nikogar zadel. Zdaj si bodo hladili v temnicah prevročo kri.

— (Potres.) Dne 8. t. m. okolo 5. ure zjutraj čutili so pri sv. Kunigundi v Pohorji precéj močan potres, kateri je trajal osem sekund.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Rim, februarja. „Popolo Romano“ potrjuje, da se je Angleška izrekla, da bode sama se vojevala v Sudanu ter se zahvalila za prijazno ponudbo pomoči od strani Italije. Ta list omenja, da italijanske čete, katere stražijo obali Rudečega morja, ne bodo presežale 3000 mož.

London, 11. februarja. Večerni listi poročajo, da je policija zasačila več dinamita v neki knjigarni v sobi, katere najemnik pa je izza slednje razstrelbe izginil.

Aleksandrija, 11. februarja. Emir iz Berbera maršira na povelje Mahdijevo s svojimi četami v Abu-Hamed, kjer se bode bila kmalu bitka. Če bodo Angleži tu tepeni, napa bode Emir od tam Korosko.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 12. februarja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·30
„ „ „ „ srebru	84—
Zlata renta	106·60
5% avstr. renta	99—
Delnice narodne banke	870—
Kreditne delnice	304·20
London 10 lir sterling	123·85
20 frankovec	9·77
Cekini c. kr.	5·80
100 drž. mark	60·35

Uradni glasnik

z dne 11. februarja.

Razpisane ustanove: Za 1885. l. pet Friderik Sigmund baron Schwitzenovih ustanov, vsaka po 126 gld. Podelé se te ustanove ubogim in v Ljubljani bivajočim udovam ali gospodičnam kranjskega plemstva. Prošnje, podprte z dotičnimi svedočbami, najdelj do 15. marca t. l. c. kr. deželni vladi za Kranjsko v Ljubljani.

Razpisane službe: V Dolenji Vasi pri Ribnici služba poštnega ekspeditorja z letno nagrado 170 gld., uradnim pavšalom 40 gld.; kavcija 200 gld. Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, v štirih tednih c. kr. poštnemu in brzojavnemu vodstvu v Trstu.

Eks. javne dražbe: V Kamniku posestvo Franceta Zemljana iz Srednjih Jarš (3565 gld.) dne 13. febr., 13. marcija in 15. aprila. — V Logatci posestvo Marije Logarjeve iz Gor. Vasi (7270 gld.) dne 26. febr. — V Ljubljani pohištvena oprava Fr. Supančiča, klobučarja na Starem trgu (180 gld. 50 kr.), dne 16. febr.

Tujci.

Dne 10. februarja.

Pri Maliči: Belina, Gerber, Kohut, trgovci, z Dunaja. — Moschek, zasebnica, iz Gradca.

Pri Slonu: Wagner, gledal. igralka, in Tomas, trgovec, z Dunaja. — Alimonda in Alodi, trgovca, iz Trsta. — pl. Cavalca, zasebnik, iz Vidma. — pl. Sterlini, zasebnik, iz Gorice.

Pri Bavarskem dvoru: Tonino, Ramor in Brinavič, konjski kupci, vsi iz Trsta. — Skok, konjski kpec, iz Mengiša.

Pri Južnem kolodvoru: Bernard, župnik, iz Studenege.

Umrli so:

Dne 11. februarja. Janez Medic, blapec, 34 l., Cesta na Grad št. 12, srčno otrpnenje. — Milan Žan, krčmarjev sin, 11 dnij, Resljeva cesta št. 18, ošpice.

Tržne cene.

V Ljubljani, 11. februarja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 38 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 38 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., speh po 54 kr., prekajen pa 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjini 52 kr., drobniško po 36 kr. — Piske po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladiščih) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo. krina v mm
11. febr.	7. zjutraj	738·12	— 7·8	bzv.	megla	0·00
	2. pop.	738·34	1·8	szpd. sl.	js.	
	9. zvečer	737·96	— 0·4	vzh. sl.	d. js.	

Najfinejša

melange - marmelada

(mešana, žlahna omáka iz ovočja)

kilo po 40 kr.,

pristni izleček iz čajovega ruma

dobiva se pri (14) 6—4

J. R. PAULIN-u, Pred škofijo št. 1.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matica Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis „Maticе Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.

Letopis „Maticе Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— „Maticе Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olkani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Spomenik o šeststoletnici začetka habsburške vlade na Slovenskem. 4 gld.

Štrup. Vesela igra v enem dejanju. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Turgenjev. Lovčevi zapiski I. del, preložil F. J. Remec. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnoznanstvi zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljsišča. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudnoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, **Knjiga prirode.** Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.
II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.
III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.
IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Okó in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.
Okó in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
Pajek, **Črtice iz duševnega žitka štajerskih Slovencev.** 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotrznica v Ljubljani.